

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara bilagan till rådets beslut 2014/776/Gusp, bilaga II till rådets beslut 2010/413/Gusp, bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1202/2014 och bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012, i den del de berör sökanden,
- tillerkänna sökanden ersättning för den skada som åsamkats dess anseende till följd av rådets åtgärder, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara bilagan till rådets beslut 2014/776/Gusp⁽¹⁾, bilaga II till rådets beslut 2010/413/Gusp⁽²⁾, bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1202/2014⁽³⁾ a och bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012⁽⁴⁾, i den del de berör sökanden.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder:

Första grunden: Rådet har åsidosatt sökandens rätt till försvar och rätt till ett effektivt domstolsskydd.

Andra grunden: Rådet har gjort uppenbart oriktiga bedömningar när det gäller dess beslut att vidta restriktiva åtgärder mot sökanden.

Tredje grunden: Rådet har åsidosatt sökandens rätt till egendom och proportionalitetsprincipen.

Fjärde grunden: Rådet har gjort sig skyldigt till maktmissbruk genom att vidta restriktiva åtgärder mot sökanden.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/776/Gusp av den 7 november 2014 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 325, s. 19).

⁽²⁾ Rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam standpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39)

⁽³⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1202/2014 av den 7 november 2014 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 325, s. 3)

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1)

Talan väckt den 4 februari 2015 – Amitié mot EACEA

(Mål T-59/15)

(2015/C 138/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Amitié Srl (Bologna, Italien) (ombud: advokaten D. Bogaert)

Svarande: Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att talan mot EACEA kan tas upp till sakprövning,

- fastställa att det beslut av den 26 november 2014 som EACEA meddelat inte har någon rättslig grund och därför ska den slå fast att samtliga åtgärder som antagits av EACEA mot sökanden omedelbart ska upphävas,
- slå fast att debetnota nr 3241415195 på ett belopp om 941 310,38 euro, daterad den 12 december 2014, som är ställd till sökanden inte har förfallit till betalning, och
- förplikta EACEA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom denna talan enligt artiklarna 256 och 272 FEUF yrkar sökanden att tribunalen ska slå fast att EACEA:s beslut av den 26 november 2014, i vilket det anges vilka åtgärder som antagits mot AMITIE till följd av den utredning som Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utfört, saknar grund.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: De åtgärder som antagits av EACEA mot sökanden är omotiverade.

- De angivna villkoren som ska vara uppfyllda för att åtgärderna ska tillämpas är inte uppfyllda. Åsidosättande av bestämmelserna i förordning nr 2988/1995⁽¹⁾ och proportionalitetsprincipen.
- Åsidosättande av de avtalsrättsliga bestämmelserna och felaktig tillämpning av förordning nr 966/2012⁽²⁾ och förordning nr 1268/2012⁽³⁾. Ingen av åtgärderna (i EACEA:s beslut av den 26 november 2014) som vidtagits mot sökanden har någon rättslig grund. Ett återkrav av samtliga belopp som beviljats sökanden skulle vidare utgöra rättsmissbruk och ett omotiverat gynnande av EACEA.

2. Andra grunden: Olafs utredningar och slutsatser är ogiltiga (åsidosättande av de avtalsrättsliga bestämmelserna och tillämpliga förordningar).

- Olafs utredningar stred mot förordning nr 883/2013⁽⁴⁾ och/eller mot de allmänna principer som är tillämpliga i detta fall.
- Eftersom EACEA:s beslut är grundat på de slutsatser som Olaf kommit fram till efter sina utredningar påverkar den omständigheten att Olafs utredningar och rapport är rättsstridiga därför även EACEA:s beslut.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

⁽²⁾ Europaparlamentets och Rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999.